

ความตายไม่มีนิमितหมาย ก็ควรจะรีบชวนช่วยในการประพฤติปฏิบัติธรรม กันให้เต็มที่

๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖

บางสิ่งที่แสวงหา

นับจากวันเข้าพรรษาได้ ๕๙ วันแล้ว เหลือเวลาอีกแค่หนึ่งเดือนกับหนึ่งวัน ก็จะออกพรรษากันแล้ว พรรษานี้ได้ชื่อว่า พรรษาแห่งการบรรลुธรรม คือ บรรลुพระธรรมกาย ซึ่งเป็นพระภายในตัวของเราและของทุกคนในโลก ไม่ว่าจะมีเชื้อชาติศาสนาและเผ่าพันธุ์ใด จะเชื่อหรือไม่เชื่อ รู้หรือไม่รู้จักตาม ทุกคนล้วนมีพระธรรมกายอยู่ภายในกายทั้งสิ้น

ผู้รู้ตื่นผู้เบิกบานแล้วท่านไปเห็นมาว่ามีอยู่ ไม่เชื่อก็ต้องลองทำดู มาพิสูจน์ว่ามีหรือว่าไม่มี แต่ผู้รู้ทุกท่านยืนยันเหมือนกันหมดว่ามี มีจริงแล้วก็ดีจริง เป็นพระรัตนตรัยภายในที่สวยงามมาก งามไม่มีที่ติ ประกอบไปด้วย ลักษณะมหาบุรุษครบถ้วนทุกประการ เกตุดอกบัวตูม ใสเกินใดยิ่งกว่าความใสใด ๆ ในโลก หน้าตาเหมือนกันหมดเลย ไม่ว่าจะอยู่ในกายของมนุษย์เชื้อชาติศาสนาและเผ่าพันธุ์ใด รูปร่างภายนอกจะสวย จะหล่อ จะซีแพร์ อ้วน ผอม สูง ต่ำ ดำ ขาว ผิวสีอะไรก็แล้วแต่ แตกต่างหลากหลายแต่เพียงภายนอก แต่กายภายในนั้นเหมือนกันหมดเลย

แล้วเราจะเชื่อได้อย่างไร ก็ต้องไปทำให้เห็น ซึ่งทุกคนสามารถเห็นได้ด้วยวิธีการฝึกให้ใจหยุดนิ่งที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ซึ่งเป็นที่อยู่ของท่าน ที่

สำคัญอย่าหาผิดที่ ถ้าไปหาที่ปากช่องจมูกก็ไม่เจอ กลางกะโหลกศีรษะไม่เจอ ปลายนิ้วมือก็ไม่เจอ เพราะไม่ใช่ที่อยู่ของท่าน ท่านอยู่กลางกายในตัว ของทุกคน ถ้าใจหยุดเมื่อไรแล้วความสว่างก็เกิด เมื่อมองผ่านแสงสว่างไปก็ จะเห็นหนทางที่จะเข้าถึงพระธรรมกายในตัว ผ่านดวงธรรมต่าง ๆ กายต่าง ๆ เรื่อยไปเลย และกายสุดท้ายที่เลยกายอรูปพรหมไปนั้นแหละพระธรรมกาย จะเหมือนกันหมดเลย

แต่ถ้าใจยังหยุดไม่สนิทก็เห็นพระเหมือนกัน แต่รูปร่างไม่เหมือนกัน เลย ของญี่ปุ่นเหมือนญี่ปุ่น ไทยเหมือนไทย จีนเหมือนจีน ลาว เขมร เวียดนาม พม่า ศรีลังกา จะเห็นไปตามเชื้อชาติหรือตามความคุ้นเคย แต่ถ้าพระธรรมกาย ของจริงแท้ต้องเหมือนกัน ถ้ายังไม่เหมือนนั้นยังไม่ใช่ แต่ยังไม่ใช่ก็ไม่ควร จะเอาไปทิ้ง หรือปล่อยวางไปเลยก็ไม่ใช่ ที่ยังไม่เหมือนก็ไปทำให้เหมือน คือมอง ต่อไปเรื่อย ๆ แล้วในที่สุดเราก็พิสูจน์ได้ เพราะฉะนั้นใครที่ใช้คำว่าพิสูจน์ ไม่ได้ จริง ๆ แล้วยังไม่ได้พิสูจน์ ถ้าได้พิสูจน์ก็พิสูจน์ได้กันทุกคน

ถ้าเข้าถึงแล้วเราจะยืนยันได้ว่า พระธรรมกายมีจริง และดีจริง ที่ว่า ดีจริงนั้นคืออะไร ดีที่ว่าพอเข้าถึงแล้วมีความสุข จิตจะบริสุทธิ์เกลี้ยงเป็น กุศลธรรม ซึ่งเกิดมาเรายังไม่เคยเจอเลย แม้เราจะได้ยินได้ฟังคำนี้บ่อย ๆ แต่จิตที่เต็มเปี่ยมด้วยกุศลธรรมที่แท้จริงเป็นอย่างไร จิตใจที่มีแต่ความดี ล้วน ๆ นั้นให้ความรู้สึกอย่างไร ซึ่งเป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากที่เราเคยเป็น เคยมี ความรู้สึกที่ได้เห็น ได้ยิน ดมกลิ่น ลิ้มรส ถูกต้อง สัมผัสต่าง ๆ นั้น ตอนที่ยังเข้าไม่ถึงกับตอนที่เข้าถึงแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง เมื่อกุศลธรรม เกิดขึ้นเราจะเข้าใจอย่างดีเลย และยิ่งจิตบริสุทธิ์มากเท่าไรความสุขก็ยิ่ง เพิ่มขึ้นทวี

พระธรรมกายมีจริงดีจริง จะเกิดมาก็ชาติก็แล้วแต่ คำว่า “ชาติ” ในที่นี้ไม่ใช่ ชาติไทย ชาติลาว ชาติเขมร แต่หมายถึงไม่ว่าเราจะเกิดมาในโลกนี้สักกี่ครั้งก็ตาม ทุกครั้งที่เกิดมามีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาพระในตัว เคยไหมบางครั้งที่เราอยู่คนเดียวเงียบ ๆ แล้วเกิดคำถามขึ้นมาในใจว่า เรากำลังแสวงหาอะไรสักอย่างหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตสมบูรณ์ แต่เราก็ตอบไม่ได้ จะว่าเป็นคนหรือ ก็พยายามหาคนในอุดมคติก็ไม่ค่อยเจอ เจอแต่ในอะไรก็ไม่รู้ ก็ไม่ใช่อีก ก็เปลี่ยนกันไปเรื่อย ๆ หาแมวบ้าง ม้าบ้างในอุดมคติ สัตว์ทั้งหลายก็ไม่ใช่ บางทีคิดว่าเจอแล้ว ใช่แล้ว แต่พักเดียวก็หายเห่อ อยากได้ใหม่อีกแล้ว อยากเปลี่ยนอีกแล้ว หรือว่าจะเป็นสิ่งของ เพชรนิลจินดา ทรัพย์สินเงินทองต่าง ๆ เหล่านั้น มันก็ยังไม่ใช่ มันทำให้ใจไม่อิ่มเลย ไม่รู้สึกเพียงพอ รู้สึกว่าได้แล้วก็อยากเปลี่ยน หรืออยากได้อีก อยากได้ไปเรื่อย ๆ นี่บางช่วงของอารมณ์เราจะเป็นอย่างนี้

จนกระทั่งเมื่อไรที่เรามาเจอพระธรรมกายในตัว พอเข้าถึงตรงนั้นแล้ว อ้อ! รู้แล้ว สิ่งที่เราต้องการแสวงหาอยู่ตรงนี้เอง อยู่ที่พระธรรมกายนี่แหละ ไม่ใช่ที่ไหนเลย เป็นที่ประชุมรวมความปรารถนาของเราอยู่ตรงนั้น รู้สึกอิ่ม รู้สึกพอ แล้วจะเชื่อได้อย่างไร ก็ต้องลองดู เอहिปัสสิโก มาลองดูนะ